

A Kúria a dr. Lukács Zoltán ügyvéd Által képviselt felperesnek a dr. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 6.M.42/2014. szám alatt megindított és másodfokon a Egri Törvényszék 2.Mf.20.156/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria az Egri Törvényszék 2.Mf.20.156/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. október 1-jétől a nők kedvezményes öregségi nyugdíjával rendelkezik. A nyugdíjat megállapító határozat tájékoztatta a nyugdíj mellett megszerezhető jövedelem összegéről.

A felperes mint nyugdíjas 2011. október 10-étől ápolónőként dolgozott az alperesi intézményben. 2012. júniusában felkereste a társadalombiztosítási ügyintézőt R.G.K.-t, aki részére tájékoztató jellegű számításokat végzett. Erre figyelemmel a felperes kezdeményezésére közalkalmazotti jogviszonya 2012. augusztus 15-én szűnt meg közös megegyezéssel.

A közalkalmazotti jogviszony fennállása alatt a felperes minden hónapban megkapta a bérjegyzékeket, és az utolsó, augusztus havi elszámolásában egy napi szabadságmegváltás is szerepelt 8.944 forint összegben.

A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság határozatában megállapította, hogy a felperes 2012. évi jövedelme meghaladta a minimálbér 18-szoros összegét mintegy 20.000 forinttal, ezért nyugellátását 2012. szeptember 1-je és 2012. december 31. között szüneteltetni kell. A jogalap nélkül felvett 526.460 forintot pedig vissza kell fizetni. A másodfokú társadalombiztosítási határozat ellen a felperes bírósághoz fordult, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 25.M.3394/2013/3. számú ítéletével a keresetet jogerősen elutasította.

A felperes jelen eljárásban keresetében az alperes 526.460 forint kártérítés megfizetésére kötelezését kérte perköltség viselés mellett. Hivatkozása szerint a bérszámfejtéshez fordult, hogy jelezzék, mikor kell a jogviszonyát megszüntetni az elért jövedelem összegére tekintettel. A munkáltató vétkességére vezethető vissza, hogy a ki nem adott szabadságot nem vették figyelembe, ezért a jövedelmének összege az elérhető keretösszeget egy napi távolléti díj összegével túllépte. A felperes hivatkozott az 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 85. § (2) bekezdésre is, amely a munkáltató

felelősségét tartalmazza az adatszolgáltatás helyességével összefüggésben.

Az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.M.42/2014/8. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy az eljárás illetéke az államot terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a 2012. évi I. törvény (Mt.) 166. §-ának (1) bekezdése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt. A hivatkozott rendelkezésből következően a munkáltató objektív kártérítési felelőssége csak a munkavállalót a munkaviszonnyal összefüggésben ért kárért áll fenn, ezen körülményt a munkavállalónak kell bizonyítania.

A felperes személyes előadásában és nyilatkozataiban elismerte, hogy az öregségi nyugdíj megállapítására vonatkozó közigazgatási határozatban megfelelő tájékoztatást kapott arról, hogy a 2012. évben milyen összegű jövedelmet szerezhet a nyugellátása mellett. A felperes rendelkezett az alperes által havonta átutalt illetményre vonatkozóan kiállított bérjegyzékekkel.

A felperesnek munkaviszonyával összefüggésben kárt okozott. Az alperesnek, illetve az általa foglalkoztatott közalkalmazottnak nem volt munkaviszonyból származó kötelezettsége a felperes számára a nyugellátása mellett szerezhető jövedelem keretösszegének figyelemmel kísérése, illetőleg ennek érdekében különböző számítások elvégzése. A felperesnek magának kellett figyelnie, számolnia, és ennek alapján eldöntenie, hogy a nyugellátása mellett mikor, meddig, és milyen összegű jövedelmet szerez.

A felperes tévesen hivatkozott az 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 85. § (2) bekezdésének a rendelkezésére is. A felperes nyugellátásának jogalap nélküli folyósítása kizárólag a felperes mulasztására vezethető vissza, amely abban nyilvánult meg, hogy a nyugellátás mellett szerezhető jövedelem összeghatárának elérésekor nem tett eleget a bejelentési kötelezettségének a nyugellátás szüneteltetése érdekében. Ebben a tekintetben a foglalkoztató alperest semmilyen jogszabályi kötelezettség nem terhelte, nem mulasztott, és nem végzett a valóságtól eltérő adatszolgáltatást sem.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Egri Törvényszék 2.M.20.156/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a munkáltató részéről nem tekinthető téves adatszolgáltatásnak a szívésségből végzett számítás, mert amikor a 2012. július 31-én az alperes alkalmazottja kiszámolta az adatokat, a jövedelmet, akkor az valós volt, a jövőre nézve pedig a munkáltató nem tudott tájékoztatást adni már csak azért sem, mert a felperes jövedelme nagyban függött attól, milyen műszakban dolgozik.

A felperes érdekkörébe tartozott a jövedelemkorlát figyelembe vétele, rendelkezett a munkáltató által kiadott okiratokkal, és egy

egyszerű matematikai művelettel megállapíthatta volna, hogy augusztus hónapban hány éjszakai műszakban vesz részt, illetőleg azt is, hogy milyen összegű pótléokra fog emiatt szert tenni. Nem lehet alapos a felperes szabadságmegváltására vonatkozó hivatkozása sem, mert egyrészt az alperes nem számíthatja ki a felperes távolléti díját, másrészt pedig nemcsak a szabadságmegváltás összegével haladta meg a felperes jövedelme az összeghatárt. Nem az alperes végezte a bérszámfejtést, ő csak adatszolgáltatásra volt köteles a Magyar Államkincstár felé.

Téves adatszolgáltatás sem volt megállapítható az alperes részéről, vagy az Mt. 6. § (4) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettség megsértése, mivel a felperes érdekkörébe tartozó körülmény volt az, hogy az éves keretösszeget figyelemmel kísérje, és kérje a nyugellátás folyósításának szüneteltetését. A felperesnek lehetett olyan éves egyéb forrásból származó jövedelme is, amelyről a munkáltatónak nem volt tudomása. Az alperes terhére nem állapítható meg a Tny. 85. § (1) és (2) bekezdésének megsértése.

A Ptk. 348. § (1) bekezdésére történő hivatkozás is alaptalan, miután R.G.K. alperesi alkalmazott nem tanúsított olyan jogellenes magatartást, amellyel összefüggésben a felperest kár érte, és amely alapján a munkáltató kártérítési felelőssége megállapítható lenne. A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Másodlagosan az ügyben eljáró bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását igényelte az alperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.

Az alperes téves adatokat szolgáltatott számára, és az összeg túllépését nem a 2012. júliusában még pontosan nem kalkulálható jövőbeni fizetés, hanem az elmúlt időszakra vonatkozó téves tájékoztatás okozta. Ha az alperes a helyes számításokat közölte volna, akkor nem lépte volna túl a megengedett összeget.

A jogerős ítélet jogszabálysértő, mert a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helytelenül állapította meg. Egyértelműen kitűnt ugyanis, hogy a felperes jelezte az alperesnél munkaügyi adminisztrációt végző munkatárs felé, miszerint jogviszonyát úgy szeretné megszüntetni, hogy nyugdíj mellett szerezhető jövedelme ne lépje át azt a határt, amely a nyugdíj megszüntetését eredményezi. Éppen azért fordult ebben a kérdésben szakértelemmel rendelkező és adatszolgáltatást végző munkatárs felé, mert ő maga nem tudta megállapítani, hogy pontosan mikor kell megszüntetnie a jogviszonyát ahhoz, hogy ezt a keretösszeget ne lépje túl.

A felperes azt a tájékoztatást kapta, hogy 2012. július 31-én 1.530.500 forintot kell elszámolni, ami nem éri el a keretösszeget, vagyis az 1.674.000 forintot. Ezt alapul véve állapította meg az adatszolgáltatást végző munkatárs, hogy ha 2012. augusztus 15-én szünteti meg a jogviszonyt a felperes, akkor nem lépi túl a keretösszeget. Erre tekintettel jelölte meg a jogviszony

megszüntetésére irányuló kérelmében a felperes ezt az időpontot a jogviszony megszűnéseként.

A felperes adatszolgáltatási igényét a munkáltató kötelezettségét megszegve tévesen teljesítette, amely miatt a felperes jövedelme a keretösszeget meghaladta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott az Mt. 166. §-ában foglaltakra, valamint a Tny. 85. §-ára. Tekintettel arra, hogy a nyugdíjbiztosítási szerv a nyugellátás visszakövetelését a felperestől igényelni tudta, a Tny. 84. §-a alapján a foglalkoztatótól nem kérheti a jogalap nélkül folyósított nyugellátás visszafizetését, viszont a jogszabályból egyértelmű, hogy a foglalkoztatót terheli felelősség a hibás adatszolgáltatásért.

Nem vitatható, hogy az alperes tudott arról, hogy a felperest nyugdíj mellett foglalkoztatja, és arról is, hogy azelőtt meg kívánja szüntetni a jogviszonyát, hogy a keretösszeget elérné. A munkáltató volt abban a helyzetben, hogy az ehhez szükséges adatokat a felperes rendelkezésére bocsássa, a munkavállalótól nem elvárható, hogy a munkáltató vagy alkalmazottja által közölt adatokat felülvizsgálja, szaktudás híján erre nem is képes, így a mulasztás mindenképp az alperes terhére esik.

A felülvizsgálati kérelmében a felperes hivatkozott a perbeli időben hatályos Ptk. 348. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra is.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte a felperes költségben való marasztalásával.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A másodfokú bíróság helyesen indult ki abból a körülményből, hogy a felperesnek kellett figyelemmel kísérnie a jövedelemkorlátot, vagyis neki kellett tudnia, hogy az elért jövedelemhatárra tekintettel mikor esedékes a nyugellátása folyósításának szünetelését kérni. A felperes maga sem vitatta, hogy a kifizetésről szóló igazolások rendelkezésére álltak, ezekből pedig megállapítható volt, hogy 2012-ben milyen összegben részesült jövedelemben. Neki kellett ismernie, hogy az éjszakai munkavégzésére figyelemmel milyen összegű pótléokra lesz jogosult. Alaptalanul állította a felülvizsgálati kérelmében, hogy a közölt adatok között 200.000 forintos eltérés mutatkozik, mivel a nyugdíjfolyósító igazgatóság jogerős határozata is mintegy 20.000 forintos összeghatár túllépésről szól.

A felperes alaptalanul sérelmezte, hogy a munkáltató megsértette az Mt. 6. §-ában foglalt tájékoztatási kötelezettségét. Az alperes csak adatszolgáltató volt a Magyar Államkincstár felé, bérszámfejtést nem végzett, munkakörénél fogva R.G.K. nem volt köteles a felperes jövedelmének az alakulását figyelemmel kísérni. Az általa szívességből szolgáltatott tájékoztató adatokra a felperes jogot nem alapíthat. Az alperes a jövedelemkimutatásokat,

az ezekről szóló igazolásokat rendszeresen a felperes rendelkezésére bocsátotta, további jogszabályi kötelezettsége pedig nem volt.

A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes nem sértette meg a Tny. 85. §-ának (2) bekezdését sem, a nyugdíjbiztosítási szerv felé fennálló ezen jogszabályon alapuló kötelezettségének ugyanis maradéktalanul eleget tett.

Fentiek alapján az Mt. 166. §-a szerint fennálló munkáltatói kártérítési felelősség nem volt megállapítható, és megalapozatlan a Ptk. 348. § (1) bekezdésére történő hivatkozás is. A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy R.G.K. nem tanúsított olyan jogellenes munkavállalói magatartást - különösen az alperes alkalmazottjaként amelyért a munkáltatónak felelősséget kellene vállalnia.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

A felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az adott ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. május 27.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő